

ΕΘΝΙΚΟΣ ΑΥΤΟΧΕΙΡΙΑΣΜΟΣ...ΤΟ ΜΟΤΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΝΤΙΑΣ ΜΑΣ

Του Γιώργου Νούτσου

Αρθρογράφου-Πολιτικού Επιστήμονα

Ο απόλυτος συντονισμός της πολιτικής μας τάξης στα Εθνικά μας θέματα είναι εντυπωσιακός και έχει πια επικεφαλίδα...

Μπακογιάννη, Παπανδρέου, Καιρίδης, Ντόκος αλλά κι ο Σύριζα των ανύπαρκτων συνόρων στο Αιγαίο, συνομολογούν – αμέσως ή εμμέσως -και ομνύουν πίστη στο kazan kazan !

«Kazan kazan» λένε και οι Τούρκοι... Όπως θα μπορούσαν να λένε στη γλώσσα τους και οι Αλβανοί, οι Σκοπιανοί κι όσοι άλλοι κατά τα λοιπά «αναξιοπαθούντες» του γειτονικού μας περιγυρου, είδαν φως και «μπήκαν», αρχίζοντας δειλά στη αρχή και αποφασιστικά στην συνέχεια, να σπρώχνουν την πόρτα, για να βουλευτούν όχι απλά στο σαλόνι του σπιτιού μας, αλλά στην ίδια μας την κρεβατοκάμαρα !

Κι εμείς; Εμείς σχεδόν όπως πάντα δυστυχώς, «ανοιχτοχέρηδες»... Η λογική του «μπάτε σκύλοι αλέστε», φαίνεται απόλυτα να μας εκφράζει, εκφράζοντας παράλληλα κι ένα απόλυτα παραδομένο θυμικό, από το οποίο όπως όλα δείχνουν παντελώς απουσιάζουν πια, οι προτάξεις των «μεγάλων» ηγετών του παρελθόντος, που μπορεί στο εσωτερικό μέτωπο να δαγκώνονταν ανηλεώς, στα Εθνικά μας θέματα όμως, έστω και πίσω από κλειστές πόρτες απόλυτα και αποφασιστικά ομονοούσαν...

Διαβάζω την επιχειρηματολογία της Μπακογιάννη για την ανάγκη συνεννόησης με την Τουρκία και προσφυγής στη Χάγη και φρίττω ! Εδώ είναι που οι λέξεις χάνουν πια την αξία τους και οι έννοιες διαστρέφονται, για να καταστεί δυνατόν το άσπρο να γίνει μαύρο και τούμπαλιν....

Όποιος επιλέγει να μιλήσει με όρους πατριωτισμού και Εθνικής συνείδησης, αυτομάτως κατηγορείται για επιφανειακή προσέγγιση, επιπολαιότητα, δημαγωγία και λαϊκισμό, ενώ η νηφαλιότητα, η σοβαρότητα, η σε βάθος ανάλυση και η υπηρετήση της αλήθειας,

προσιδιάζουν μόνο σε εκείνους, που την αντιλαμβάνονται ως άμεση - εξαιρετικά όμως επικίνδυνη – παραδοχή, πως αφού σε όλα υστερούμε έναντι των εχθρών της Ελλάδας και τους Ελληνισμού, καλό είναι ολοκληρωτικά να δοθούμε κιόλας, με ότι αυτό μπορεί να συνεπάγεται.

Η συνεχής επανάληψη «της αλήθειας» (κατά Καιρίδη «Ευαγγέλιο), πως και οι Τούρκοι έχουν δικαιώματα σε Αιγαίο και Ανατολική Μεσόγειο. Η εμμονή Ντόκου στην λογική της «συνδιαχείρισης», που αποτελεί μια μονοδρομική επιλογή με άλλα λόγια στην ίδια όμως πάντα κατεύθυνση. Η επιστράτευση του Γιώργου Παπανδρέου στη λογική της Χάγης, όπου θα πάμε μόνο για να δώσουμε αφού τίποτα δεν διεκδικούμε. Οι αναντίστοιχες με την βούληση της στρατιωτικής μας ηγεσίας επιλογές της πολιτικής μας τάξης, μας ετοιμάζουν αργά και μεθοδικά για το απονενοημένο επόμενο βήμα της εξωτερικής μας πολιτικής.

Ναι στην «συνδιαχείριση».

Ναι στα δικαιώματα των Τούρκων στο Αιγαίο κι ας αλλιώς ορίζουν τα πράγματα οι Διεθνείς Συμβάσεις.

Ναι στην ασπόνδυλη, φοβική, δοτική και δυστυχώς – λυπάμαι που το επικαλούμαι – αντεθνική πολιτική, που στον τερματισμό της μόνο Εθνικά αποκαίδια θα αφήσει και μια Ελλάδα μικρότερη, φοβικότερη, δουλική και καρπαζοεισπράκτορα των μεγάλων Διεθνών παικτών, αλλά και της ίδιας της αυτοπροσδιοριζόμενης ως Περιφερειακής δύναμης,

Τουρκίας.

Στην ίδια κατεύθυνση φυσικά κινείται χρόνια τώρα και η απροθυμία της χώρας μας να ανακηρύξει μονομερώς την ΑΟΖ της και να επεκτείνει το Διεθνώς αναγνωρισμένο δικαίωμά της των 12 ν.μ., κι αυτό περίτρανα πιστοποιείται από την απόλυτα αναίτια και ακατανόητη επιλογή των κυβερνήσεων να μη εξηγήσουν στους Έλληνες πολίτες, γιατί δεν το πράττουν.

Διάφοροι «γραφικοί» κάνουν λόγο για πιέσεις που ασκούνται από τις Ηνωμένες Πολιτείες και την Ε.Ε. να αποφύγουμε τέτοιες μονομερείς πράξεις, για να μη θυμώσουμε το «θηρίο», ώστε να έχουμε ειρήνη ! Πόσο περισσότερο προσβλητική μπορεί να υπάρξει στάση, απέναντι στην ιστορία μας, στη νομιμότητα, στα Εθνικά μας δίκαια, στις έννοιες της ελευθερίας και της Εθνικής μας Ανεξαρτησίας, για τις οποίες υποκριτικά και δόλια, κοπτόμαστε πως πασχίζουμε...

Θεωρώ, πως τα πράγματα δεν προοιωνίζονται καλά για την Ελλάδα. Την ώρα που οι αδόκιμες, ανεδαφικές, παράνομες και εκβιαστικές αιτιάσεις της Τουρκίας, δείχνουν να βρίσκουν ευήκοον ους στην ίδια μας τη χώρα και δη ανάμεσα σε εκείνους που λαχαίνει να διαμορφώνουν τις τύχες της, φρονώ, πως τα χειρότερα έρχονται... Όπως κι αν τα επενδύσουν, με όσο φως και να τα λούσουν, με όσο χρώμα κι αν θελήσουν να αποκρύψουν το θλιβερό μαύρο της Εθνικής μας υποχωρητικότητας...

Ο έλεγχος της απρόσωπης μάζας, η χειραγώγηση των αντιδράσεων, ο ευνουχισμός της

όποιας βούλησης θα μπορούσε να έχει πρόσημο Εθνικό, με κίνδυνο να τους ξεστρατίσει από την πεπατημένη που τους έχει επιβληθεί και έχουν προσυπογράψει, είναι και θα είναι στο διηνεκές ο μόνος στόχος των μεθοδευμένων δράσεων και μη αντιδράσεών τους. Κι είναι αυτό ακριβώς, που οφείλουμε σεβόμενοι πρωτίστως τον εαυτό μας και την ίδια μας τη χώρα, που δεν πρέπει να επιτρέψουμε να συμβεί.

Την δουλειά τους λοιπόν αυτοί... την δουλειά μας όμως κι εμείς με ότι αυτό μπορεί να συνεπάγεται...!